

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiarvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

An secundum substantiam ditatur Deus de Deo & huiusmodi. H. I

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

eadem proprietate siue notione dicitur verbū & imago qua filius: sed non eo quo verbum, dicitur sapientia vel essentia, quia non notione qua dicitur verbum, dicitur sapientia. Nam sapientia dicitur secundū essentiā, nō secundum relationem. *Generalis regula eorum quæ ad se, & eorum quæ relatiuè dicuntur: Quicquid enim ad se, simul ambo dicuntur: sed non ita in prædictis relatiuis.*

Cap. 2. statim post principium.

EST & hic aduertenda quædam generalis regula eorum quæ ad se, & eorum quæ relatiuè dicuntur de patre & filio. Quicquid. n. ad se dicuntur, vt ait August. in sexto lib. de Trin. non dicitur alter sine altero, id est, quicquid dicuntur quod substantiam eorum ostendat, ambo simul dicuntur. Ergo nec pater est Deus sine filio, nec filius sine patre, sed ambo simul Deus: sed non ambo simul pater, nō ambo simul filius, vel verbum, vel imago. *An secundum substantiam dicatur Deus de Deo, & huiusmodi.*

Hic queritur cum dicitur, Deus de Deo, lumen de lumine, & huiusmodi, vtrum dicantur secundum substantiam. nam secundum relationem constat ista non dici. Si vero secundum substantiam dicuntur simul ambo, scil. pater & filius, possunt dici Deus de Deo, lumē de lumine, secundum prædictam regulam. Ad quod dicimus, quia licet De⁹ secundum substantiam dicatur & lumē, & sapientia, & huiusmodi, & nunquam relatiuè accipiuntur: aliquādo tamē pro relatiuis, i. pro psonis, sed non relatiue, accipiuntur: vt cum dicitur. De⁹ genuit Deum, alterum pro patre, alterū pro filio ponim⁹: similiter cū dicitur, Deus de Deo, lumen de lumine. In aliis quoque locutionibus sæpe reperiuntur nomina essentiæ ad significationē personarum deducta: vt cū dicitur, De⁹ nat⁹, De⁹ mortuus, Deus passus, vbi filius tantū significatur. Ita

& de

& de solo filio intelligitur, cum dicitur, Deus de Deo, & huiusmodi. Vnde August. quærens quomodo huiusmodi dicantur, in 6. li. de Trinit. Quomodo de Deo, lumen de lumine dicitur? Non enim simul ambo Deus de Deo, sed solus filius de Deo, scilicet patre: nec ambo simul lumen de lumine, sed solus filius de lumine patre.

Aug. lib. 6.
cap. 2. ver-
sus finem.

Quod tantum secundum nomen substantiæ dicitur illud de illo, non secundum nomina personarum.

ET est sciendum quod secundum nomina substantiæ tantum dicitur illud de illo, licet ibi illa nomina substantiam non significant. Secundum vero eadem nomina personarum nunquam dicitur illud de illo, sicut verbum de verbo, vel filius de filio, quia huiusmodi nomina diuersis personis conuenire nõ possent. Quod August. licet obscure, in eodem libro ita dicit. Hoc solum de eis dici non potest illud de illo, quod simul ambo nõ sunt, id est, illo solo nomine non possumus uti ad ostendendum vnũ de vno, quod simul ambobus non conuenit: sicut verbum de verbo dici non potest, quia non simul ambo verbum, nec imago de imagine, nec filius de filio, quia non simul ambo filius vel imago. Et sicut nomina substantiæ aliquando intelligentiam personarũ distinctè faciunt, ita etiam interdum totius Trinitatis simul. Vnde August. in eodem libro. ait, In patris nomine, ipse pater per se pronunciat. in Dei vero nomine, & ipse pater & filius & spiritus sanctus: ut cum dicitur: Nemo bonus nisi solus Deus: quia Trinitas est vnus solus Deus.

Aug. lib. 6.
c. 2. in fine.

(:.)

L 2

QVOD